II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 20 decembrie 2007

de acordare a unei derogări solicitate de Belgia în privința regiunii Valonia în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

[notificată cu numărul C(2007) 6643]

(Numai versiunea în limba franceză este autentică)

(2008/96/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole [1], în special anexa III punctul 2 al treilea paragraf,

întrucât:

(1) În cazul în care cantitatea de îngrășăminte pe care un stat membru intenționează să o împrăștie anual pe hectar este diferită de cea enunțată în Directiva 91/676/CEE la anexa III punctul 2 al doilea paragraf teza introductivă și la litera (a), această cantitate trebuie să fie stabilită astfel încât să nu împiedice îndeplinirea obiectivelor specificate la articolul 1 al directivei și trebuie să fie justificată pe baza unor criterii obiective, cum ar fi, în cazul de față, perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.

(2) Belgia a înaintat Comisiei o cerere de derogare pentru regiunea Valonia, în temeiul punctului 2 al treilea paragraf din anexa III la Directiva 91/676/CEE.

(3) Derogarea solicitată are în vedere intenția Belgiei de a permite împrăștierea anuală în Valonia a cel mult 230 kg de azot pe hectar, din îngrășăminte animale care provin din exploatații agricole specifice al căror teren este pășune în proporție de cel puțin 48 %. Împrăștierea de azot din îngrășăminte animale pe pășuni nu ar depăși 230 kg anual pe hectar, iar pe terenurile arabile ale acestor exploatații nu ar depăși 115 kg anual pe hectar.

(4) Zonele vulnerabile la nitrați din regiunea Valonia reprezintă, în conformitate cu articolul 3 alineatele (2) și (4) din Directiva 91/676/CEE, aproximativ 42 % din teritoriul acestei regiuni și 54 % din terenul agricol utilizat.

(5) Se estimează că derogarea acoperă aproximativ 500 de ferme, reprezentând 5,6 % din numărul total din zonele vulnerabile la nitrați, și 3 % din terenul agricol utilizat.

(6) Legea privind punerea în aplicare a Directivei 91/676/CEE în Valonia, „*Arrêté du Gouvernement wallon du 15 février 2007 modifiant le Livre II du Code de l'Environnement constituant le Code de l'Eau en ce qui concerne la gestion durable de l'azote en agriculture*”, a fost adoptată și se aplică și derogării solicitate.

[1] JO L 375, 31.12.1991, p. 1. Directivă modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

(7) Datele privind calitatea apei indică faptul că în Valonia, în 2005, concentrația medie de nitrați din apa de suprafață din zonele vulnerabile la nitrați a fost de 16,7 mg/l, cu tendințe stabile sau descrescătoare în ceea ce privește 84 % din punctele de monitorizare în perioada 2001-2005. În 2005, concentrația medie a nitraților din apa subterană a fost de 24,8 mg/l, cu tendințe stabile sau descrescătoare în ceea ce privește 74 % din punctele de monitorizare în perioada 2001-2005.

(8) Cantitatea medie pe hectar de azot din îngrășăminte animale a scăzut cu 12 % din 1990, iar în 2004 a fost de 101 kg/ha din terenul agricol utilizat, din care 94 % îngrășăminte provenite de la bovine, 3 % îngrășăminte provenite de la porcine și 2 % îngrășăminte provenite de la păsări. Împrăștierea de fertilizatori chimici, atât azot, cât și fosfat, s-a redus din 1990, în medie, cu 19 % și, respectiv, 49 %, iar în 2004 a fost, în medie, de 109 kg/ha pentru azot și de 28 kg/ha pentru fosfat.

(9) Documentele justificative prezentate în notificare demonstrează că valorile propuse anual pe hectar, și anume 230 kg de azot din îngrășăminte animale, sunt justificate pe baza unor criterii obiective, cum ar fi perioadele lungi de vegetație și culturile cu o puternică absorbție de azot.

(10) După examinarea solicitării, Comisia consideră că cele 230 kg de azot din îngrășăminte animale propuse anual pe hectar nu vor împiedica îndeplinirea obiectivelor enunțate în Directiva 91/676/CEE, sub rezerva respectării anumitor condiții stricte.

(11) Prezenta decizie ar trebui să se aplice în coroborare cu al doilea program de acțiune aflat în vigoare pentru regiunea Valonia pentru perioada 2007-2010.

(12) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul Comitetului pentru nitrați, instituit în temeiul articolului 9 din Directiva 91/676/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se acordă derogarea solicitată de Belgia, în privința regiunii Valonia, prin scrisoarea din data de 19 octombrie 2006, în vederea obținerii unei autorizații de utilizare a unei cantități mai mari de îngrășăminte animale decât cea prevăzută în Directiva 91/676/CEE la punctul 2 al doilea paragraf prima teză și la litera (a) din anexa III, în condițiile prevăzute de prezenta decizie.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

(a) „exploatații de bovine” înseamnă exploatații formate din peste trei capete de animale, din care cel puțin două treimi sunt bovine;

(b) „pășune” înseamnă terenul exploatației de bovine, cultivat cu pășune permanentă sau temporară (în general, temporar înseamnă mai puțin de patru ani).

Articolul 3

Domeniul de aplicare

Prezenta decizie se aplică exploatațiilor de bovine, de la caz la caz și în condițiile stabilite la articolele 4, 5 și 6.

Articolul 4

Autorizarea și angajamentele anuale

(1) Agricultorii care doresc să beneficieze de o derogare depun anual o cerere către autoritățile competente.

(2) Pe lângă cererea anuală menționată la alineatul (1), aceștia se angajează, în scris, să respecte condițiile prevăzute la articolele 5 și 6.

(3) Autoritățile competente se asigură că toate cererile de derogare sunt supuse controlului administrativ. În cazul în care, în urma controlului realizat de autoritățile naționale pentru cererile menționate la alineatul (1), se demonstrează că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 5 și 6, solicitantul este informat despre aceasta, iar cererea se consideră respinsă.

Articolul 5

Împrăștierea îngrășămintelor și a altor fertilizanți

(1) Cantitatea de îngrășăminte animale împrăștiată anual în exploatațiile de bovine, inclusiv de către animale, nu depășește cantitatea de îngrășăminte care conține 230 kg de azot pe hectar, în condițiile prevăzute la alineatele (2)-(8).

(2) Cantitatea de îngrășăminte animale împrăștiată anual pe pășuni nu depășește 230 kg de azot pe hectar. Cantitatea de îngrășăminte animale împrăștiată anual pe alte terenuri agricole nu depășește 115 kg de azot pe hectar.

(3) Fiecare exploatație stabilește un plan de fertilizare în care se descrie rotația culturilor, planificarea împrăștierii îngrășămintelor, precum și a fertilizanților azotați și fosfați. Acesta este pus la dispoziție în exploatație în fiecare an calendaristic, cel târziu la 31 martie.

Planul de fertilizare cuprinde următoarele date:

(a) numărul de animale, o descriere a sistemului de adăpostire și depozitare, inclusiv volumul disponibil pentru depozitarea îngrășămintelor;

(b) un calcul al cantității de azot (mai puțin pierderile înregistrate la adăpostire și depozitare) și de fosfor provenite din îngrășăminte și produse în cadrul exploatației;

(c) rotația culturilor și suprafața pentru pășuni și pentru fiecare cultură, inclusiv o hartă schematică indicând amplasarea fiecărui teren;

(d) necesarul de azot și de fosfor prevăzut pentru culturi;

(e) cantitatea și tipul de îngrășământ distribuit în afara exploatației și în cadrul acesteia;

(f) aplicarea de azot și fosfor provenit din îngrășăminte pentru fiecare teren;

(g) împrăștierea de azot și de fosfor cu îngrășăminte chimice și alți fertilizanți pe fiecare teren.

Planurile sunt revizuite în termen de șapte zile de la orice modificare survenită în practicile agricole, pentru a se asigura conformitatea planurilor cu practicile agricole reale.

(4) Fiecare exploatație păstrează registre privind fertilizarea. Acestea se prezintă autorității competente pentru fiecare an calendaristic.

(5) Fiecare exploatație care beneficiază de o derogare individuală acceptă ca cererea menționată la articolul 4 alineatul (1), planul de fertilizare și registrele privind fertilizarea să facă obiectul unui control.

(6) Pentru fiecare exploatație care beneficiază de o derogare individuală trebuie să se efectueze o analiză a concentrației de fosfor din sol, cel puțin o dată la patru ani pentru fiecare zonă omogenă a exploatației, în funcție de rotația culturilor și de caracteristicile solului. Este obligatorie cel puțin o analiză la fiecare 5 hectare de teren agricol.

(7) Concentrația de nitrați din sol se măsoară anual în fiecare exploatație care beneficiază de o derogare individuală. Se analizează cel puțin cinci probe pe an pentru fiecare exploatație.

(8) Îngrășămintele nu se împrăștie toamna, înainte de cultivarea ierbii.

Articolul 6

Gestionarea terenurilor

(1) Se cultivă cu iarbă 48 % sau mai mult din suprafața disponibilă pentru împrăștierea îngrășămintelor în exploatațiile de bovine.

(2) Agricultorii care beneficiază de o derogare individuală iau următoarele măsuri:

(a) pășunile temporare se ară primăvara;

(b) pășunile nu includ plante leguminoase sau alte plante care fixează azotul atmosferic. Totuși, această dispoziție nu se aplică plantelor leguminoase din pășunile cu mai puțin de 50 % leguminoase.

Articolul 7

Alte măsuri

(1) Prezenta derogare se aplică fără a aduce atingere măsurilor necesare pentru a respecta alte dispoziții din legislația comunitară în domeniul mediului.

(2) Fiecare agricultor care beneficiază de o derogare individuală primește asistență tehnică, prin intermediul unui serviciu de consiliere care asigură evaluarea rezultatelor analizei solului, a planurilor de fertilizare și a registrelor privind fertilizarea. Rezultatele evaluării sunt transmise autorităților competente, responsabile cu verificarea respectării condițiilor enunțate la articolele 5 și 6.

Articolul 8

Monitorizare

(1) Autoritatea competentă întocmește în fiecare an hărți care arată procentul de exploatații, de animale și de teren agricol acoperit de derogarea individuală în fiecare zonă agricolă, acestea trebuind să fie actualizate. Aceste hărți se prezintă Comisiei anual, iar pentru prima dată până la sfârșitul anului 2007.

(2) Pentru a evalua impactul derogării asupra calității apei, se înființează și se menține o rețea de monitorizare pentru prelevarea de eșantioane din apele de suprafață și din apele subterane de mică adâncime.

(3) Studiul și analiza elementelor nutritive furnizează date privind utilizarea locală a terenului, rotațiile de culturi și practicile agricole din exploatațiile care beneficiază de derogări individuale. Aceste date pot fi utilizate pentru calcularea, pe bază de model, a gradului de levigare a nitraților și a pierderilor de fosfor de la pășuni, unde sunt împrăștiate anual până la 230 kg de azot pe hectar din îngrășăminte animale.

(4) Se stabilesc puncte de monitorizare, cu scopul de a furniza date despre concentrația de azot din apa din sol și despre pierderile corespunzătoare care trec din rizosferă în apele subterane, precum și date despre pierderile de azot prin scurgerile de suprafață și subterane, atât în condițiile existenței derogării, cât și în absența acesteia.

Articolul 9

Raportare

(1) Autoritatea competentă prezintă anual Comisiei rezultatele monitorizării, împreună cu un raport concis despre evoluția calității apei, despre evaluarea reziduurilor de nitrați din sol, toamna, în exploatațiile care beneficiază de o derogare individuală și despre practicile de evaluare. Raportul oferă informații despre modul în care se efectuează evaluarea punerii în aplicare a condițiilor de derogare, prin controale la nivel de exploatație, și conține informații despre exploatațiile neconforme, pe baza rezultatelor inspecțiilor administrative și de pe teren. Primul raport se transmite până în iunie 2008 și, ulterior, până în luna iunie a fiecărui an.

(2) Rezultatele astfel obținute vor fi luate în considerare de Comisie în vederea unei eventuale noi cereri de derogare.

Articolul 10

Aplicare

Prezenta decizie se aplică în contextul celui de-Al doilea program de acțiune (2007-2010) pentru regiunea Valonia, „*Arrêté du Gouvernement wallon du 15 février 2007 modifiant le Livre II du Code de l'Environnement constituant le Code de l'Eau en ce qui concerne la gestion durable de l'azote en agriculture*". Decizia expiră la 31 decembrie 2010.

Articolul 11

Prezenta decizie se adresează Regatului Belgiei.

Adoptată la Bruxelles, 20 decembrie 2007.

Pentru Comisie

Stavros DIMAS

Membru al Comisiei